

ment og generalkommandoen i princippet bliver normgivende for den fremtidige ordning af sagfordelingen mellem det fælles forsvarsdepartement og kommandomyndighedernes centrale organer. Da der nu kræves udarbejdet en enhedsordning for de 3 værn, vil konsekvensen heraf for marinens vedkommende være, at der finder en opdeling sted af det sagområde, som nu er henlagt til marinestaben, således at de administrative sager og disses afgørelse principielt henlægges til forsvarsdepartementet.

Det bemærkes, at kommandomyndigheder i denne indstilling, foruden forsvarschef og værnchefer, omfatter lavere militære myndigheder samt generalinspektører og korpschefer.

Der er ikke ved nærværende redegørelse tilstræbt en udtømmende fremstilling af de beføjelser og funktioner, som er henlagt til kommandomyndighederne, idet der i det væsentlige kun er omtalt sådanne, hvor der er tale om en opdeling mellem de nævnte myndigheder og forsvarsdepartementet. Dernæst bemærkes, at redegørelsen ifølge opgavens karakter intet indeholder om det indbyrdes kompetenceforhold mellem de forskellige organer indenfor kommandomyndighedernes område.

De hovedsynspunkter som er fremsat i forannævnte kommissions betænkning af 14. september 1949 angående sagfordelingen mellem departementets afdelinger og kontorer samt vedrørende forholdet mellem disse og de forskellige faglige myndigheder og korps er fastholdt i nærværende indstilling, men problemerne er ved den fornyede overvejelse kommenterede yderligere og en række detaljer omtalt nærmere.

Det er i det følgende for visse sagområder nævnt, at der, forinden endelig afgørelse træffes i departementet, vil være at forhandle med kommandomyndighederne. Reglerne er i så henseende ikke udtømmende; man går ud fra, at sådan forhandling finder sted i alle tilfælde, hvor disses medvirkning er naturlig, eller hvor man her må indhente yderligere oplysninger til klaring af et foreliggende spørgsmål. Tilsvarende gælder i forholdet til de faglige myndigheder og iøvrigt mellem afdelingerne og kontorerne indbyrdes; en sag kan således indeholde både et juridisk og et militærteknisk problem. Hvis den er henlagt til det juridiske kontor, vil dette have at konferere med et kontor i l. afdeling og omvendt. Tilsvarende gælder i lønnings- og budgetspørgsmål m. v.

III.

1. Personel- og organisationssager (forsvarsdepartementets l. afd.).

1. kontors sagområde.

a) Sager vedrørende forsvarrets organisation.

1. Forberedelse af lovforslag vedrørende forsvarrets ordning og af bestemmelser og kgl. anordninger i tilknytning til gældende forsvarslove.

2. Udgivelse af almindelige tjenestebestemmelser for værnene samt instrukser for militære chefer m. fl.

b) Sager vedrørende uddannelse.

1. Fastsættelse af uddannelsesbestemmelser og -reglementer samt godkendelse af skoleplaner for korpsene og de direkte under forsvarsdepartementet henlagte skoler, idet værncheferne i det omfang, det skønnes fornødent, fremsætter udtalelse angående uddannelse og skoleplaner. Fastsættelse af almindelige bestemmelser for befalingsmænds